

A 3. választókerület képviselőjelöltjei

(Északi városrész, Makkosház, Baktó, Algyő, Tápé, Petőfitelep, Zsombó, Üllés, Bordány, Újrókus)

A 17 párttal kötött megállapodásunk értelmében elkezdjük Csongrád megye hét választókerületi országgyűlési képviselőjelöltjeinek bemutatását. A választókerületek sorrendjében mutatjuk be a pártok jelöltjeit és a függetleneket. Természetesen összeállításunk nem lehet teljes, hiszen még a május 8-i

választás előtt 30 nappal is állíthatók jelöltek. Ennek következtében a pártok által eljuttatott bemutatkozások – amelyeket 30 sorban korlátoztunk – közülük fényképekkel pártjuk, illetve támogatójuk feltüntetésével ábécé-sorrendben. Van olyan választókerület, ahol most közel 20 jelölről tudunk. Így

egy-egy körzet országgyűlési képviselőjelöltjeinek bemutatása több napot is igénybe vehet. Az írások egyenlensége abból adódik, hogy a pártok, illetve a jelöltek önálló anyagokkal jelentkeztek, melyeket a szerkesztőség – legtöbb esetben – változtatás nélkül közöl.

Rózsa Edit

Szabad Demokraták Szövetsége

Az elmúlt négy év során 34 felszólalásom volt a Parlamentben. Többek között az én indítványomra jött létre az ifjúsági és sportbizottság, képviselőtársaimmal önálló törvényjavaslatot nyújtottam be a társadalmi szervezetek költségvetési támogatásáról, vagy a nyugdíjemelésről.

Intézkedéseket sürgettem a közbiztonság javítására, képviseltem a régió érdekeit a területfejlesztési vitában. Interpelláltam többek között a gyermekétkeztetés, a Virág Cukrászda privatizációja, a tápai komp tárgyában, legutóbb pedig az algyői mérgeztelep ügyében.

Listán szerzett szavazatok alapján jutottam 1990-ben a Parlamentbe, mégis az országos és a törvényhozói feladatok mellett fővállaltam Szeged és környéke polgárainak problémáit. Kezdetől fogva így dolgoztam.

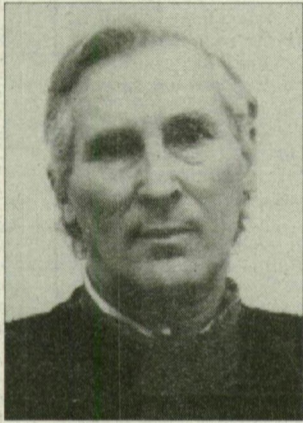
1985-ben a hivatalos pártjelölttel szemben választottak meg. Munkámat igyekeztem függetlenül végezni, felkészülésembe független szakértőket vontam be. Hosszú idő után én kértem, hogy képviselői munkámat főállásban láthassam el. Negyven év után én voltam az első képviselő, aki önálló indítványt nyújtott be. A választójogi törvény vitájában azt indítványoztam, hogy a jelölteknek ne legyen kötelező elfogadni a Hazafias Népfront programját.

Az oktatási, ifjúsági és sportbizottság tagja, és az SZDSZ-frakció titkára vagyok, alelnökként segítem a társadalmi szervezetek költségvetési támogatását koordináló bizottság munkáját.

Meggyőződésem, hogy a képviselőség is egy szakma. Én nyolc éve tanulom ezt a szakmát, és sokmindent megtanultam már belőle. Az emberek problémáinak megismerése és képviselete életformámmá vált. Az SZDSZ-nek most jó esélye van, hogy kormányzati pozícióba kerüljön. Ez azt jelentheti, hogy még hatékonyabban tudom majd képviselni – az Önök érdekeit.

Sándor János

Zöld Alternatíva

Egy ősi indián mondás szerint: „A Föld nem örökség szüleinktől, hanem kölcsön gyermekeinktől!” Ezért lettem környezetvédő, s ezért akarom a Zöld Alternatíva jelöltjeként megpályázni a 3. választókerület országgyűlési képviselőségét.

Foglalkozásom színházi rendező, s pályafutásom nagyobb részét a Szegedi Nemzeti Színházban töltöttem. Hivatásomnál fogva egész eddigi életemben szellemi környezetem alakítását tekintettem legfontosabb feladatomnak.

Mióta gyermekeim és unokáim vannak, egyre nagyobb aggodalommal figyelem pusztuló természeti környezetünket, s önökkel együtt tapasztalom, hogy az emberiség hatalma

gyorsabban növekszik, mint a bölcsessége. Ezért céломul tűztem ki: harcot indítok annak érdekében, hogy az egészségvédelemre s országos és szűkebb környezetünk védelmére, végre valóban, jelentőségének megfelelő összeg jusson az országos, s az önkormányzati költségvetésből.

Sürgős orvoslásra vár a 3. választókerületben a Petőfitelep csatornázása és úthálózatának városához méltóvá tétele; az Arany János iskola környezetének rendezése; a Szent István tér Belvárosához méltó közüzem- és városépítészeti rendbehozatala; a Tisza vízének megóvása, partjainak csinosítása tétele és – gazdaságilag hasznos, környezetvédelem szempontjából kívánatos – vízi országúttá fejlesztése; a kórtutak környezetet szennyező forgalmának városon kívüli elvezetése; a környezeti ártalmaktól fokozottan sújtott betegek emberhez méltó egészségügyi ellátása – hogy csak néhányat említsék a megoldásra váró feladatok közül.

Tisztelt Választó! Amennyiben egyetért nézeteimmel, kérem, kopogtatócéduláját nekem adva tegeye lehetővé, hogy képviselőjelölt legyek, s ha megválasztanak, Önt is képviselhessem a Parlamentben.

Tóth József

Magyarországi Szociáldemokrata Párt

1948. november 1-jén születtem Kiskundorozsmán. Általános iskolai tanulmányaimat 1963-ban fejeztem be, ezt követően a 600. sz. Szakmunkásképző Intézetben szobafestő-mázoló szakmunkásvizgát tettem 1966-ban. A Délélnél helyezkedtem el fizikai dolgozóként 1974-ig. 1974-től a Csomiep Építőipari Vállalathoz kerültem szakipari művezetőnek. 1977-ben a Vedres István Építőipari Technikumot végeztem el. A Csomiep Vállalatnál 1979-ben vezetőválasztás alkalmával a dolgozók szakszervezeti titkárnak választottak. 1990-ben az Építők Csongrád megyei titkára, 1992-től az MSZOSZ Csongrád megyei képviselőjének vezetője lettem.

Szakmai pályafutásom alatt módomból megismerni a kétféle munkástól a középvezetőknél kereszttől a felsővezetők helyzetét is. Korán rájöttem, hogy vannak emberek, embercsoportok, akik nem tudják, vagy nem merik kifejezni akarataikat, igényüket, ezért szükség van egy-egy olyan egyéniségre, aki felvállalja helyettük az ütközéseket, az érdekeik képviseletét.

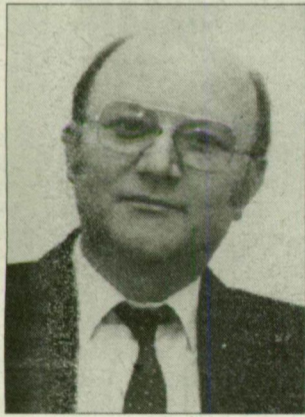
Azt is megtanultam az idősebb munkásoktól, hogy halhatatlan erőt és biztonságot ad, ha az emberek összefognak, ha az ember mögött szervezett erő áll. Külön-külön ütközhet sem tudunk nyerni, nemhogy csapatát. A munkavállalók tömege, a felhalmozódott szaktudása, a szorgos, értékteremtő ember munkája egy társadalom legfontosabb közege. Méltán lehet büszke az az ember, aki az előbbiektől bármit is tehet.

Arra törekszem, hogy a munkavállalókat sújtó kormányzati intézkedéseket első sorban tárgyalásos úton rendezzük, viszont a nyomás gyakorlás egyéb eszközeit is használjuk, a szociális érzéketlenség, a törvénytelenesség ellen.

Céлом, hogy emberközpon- tús társadalom épüljön Magyarországon!

Dr. Tóth Károly

Nemzeti Demokrata Szövetség

előzetes szakmai ismeretekkel e téren, ezért nem volt idegen tőlem a politikai-közéleti tevékenységbe történő bekapcsolódás sem.

Pártonkívülként lettem tagja Szeged város tanácsának, s elindítója annak az abban az időben még országosan is szokatlan folyamatnak, amely az akkori – egyébként fölkészült, határozott, ám „etikailag kifogásolható” ügyekbe keveredett – szegedi tanácselnök és végrehajtó bizottság bukásához vezetett.

Úgy vélem, hogy a jelenlegi parlament – és persze az önkormányzati testületek is – bár valóban demokratikusnak választott szervek, a kellő közjogi szakértelem híján képtelenek megbirkózni feladataik jelentős részével, ezért „menekülnek” a sokszor érthetetlen, főlegleges, időt és az adófizetők pénzét pazarló „politikai” álvitákba.

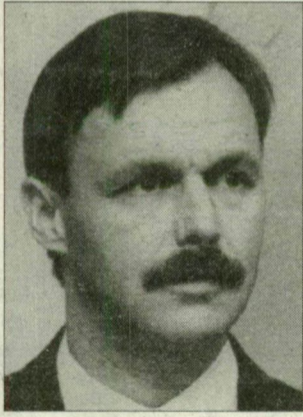
Ma sem vagyok párttag, ám tudom, ez önmagában nem érdem. A Nemzeti Demokrata Szövetség jelöltségemre vonatkozó felkérésére azért mondtam igent, mert általában ígéreteket nem, helyettük azonban két dolgot fel tudok ajánlani: tisztességet és szakmai ismereteimet. Hogy ez elegendő-e, a választókön múlik!

1945. november 20-án születtem a Borsod megyei Cserépfaluban. Mezőkövesden érettségiztem, majd – egyéves előfelvételis katonai szolgálat után – a József Attila Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán szereztem jogi diplomát. Végzésemet követően az egyetem Alkotmányjogi (akkor: Államjogi) Tanszékére kaptam meghívást – azóta is ez a munkahelyem.

Előadásokat nem csupán magyar, hanem összehasonlító alkotmányjogi tartalommal és tartok, ez utóbbi kapcsolatos alaposabban tanulmányoznom kellett a fejlett polgári államok közjogi berendezkedését, parlamenti működését, központi és helyi kormányzati rendszereit stb. Rendelkeztem tehát

Dr. Zalányi Sámuel

Fiatal Demokraták Szövetsége

Tősgyökeres szegedinek tartom magam, bár gyermekkoromat Pusztamérgesen töltöttem és családom Erdélyből származik. Így rokoni, baráti kapcsolatokat ápolunk Kolozsvártól Marosvásárhelyen át a háromszéki Zaboláig. Sokat köszönhetek középiskolámnak, a híres Radnótinak, ahol a természettudományok iránt korán megmutató érdeklődésemet tanáraink, de az egész iskola szelleme is nagyban segítette. Érettségi után az orvosegyetem mellett két évig még a vegyészetbe is belekóstoltam. A politikával ötödéves koromban kerültem először konfliktusba, amikor egyik oktatóm feltette az obligát kérdést, hogy be akarok-e lépni a pártba. Válaszom az volt, hogy Magyarországon nincs olyan párt, ami az én polgári liberális gondol-

kodásomnak megfelelne. Azóta sem vagyok párttag.

Diplomám megszerzése után a SZOTE Női Klinikáján kezdtem dolgozni, előbb szakvizsgát szereztem, majd 1982-83-ban tizenöt hónapos ösztöndíjat nyertem a stockholmi Karolinska Intézetbe. Itt csöppentem bele a nemzetközi kutatás pezsgésébe, és jelentős orvoskutatókkal volt szerencsém megismerkedni, akikkel ma is ápolom a kapcsolatokat. A Stockholmban megkezdett kutatásaimat folytatva, kandidátusi fokozatot nyertem 1989-ben.

Barátaim (valószínűleg el-lenségeim is) felteszik a kérdést, miért nem marad a szuszter a kaptafánál. Kérem, maradjék én, ha lehetne... Tíz éve folytatok magánorvosi gyakorlatot, melyet fejleszteni szeretnék, de a körülmények ezt szinte lehetelenné teszik. Nem kevés töprengés után elfogadtam a Fidesz felkérését a képviselőjelöltségre, amiért talán a legnehezebb kerületben indulok, de mindig szerettem a kihívásokat. Ha a Parlamentbe jutunk, Szeged és a régió gondolatai közül elsősorban azzal kívánok foglalkozni, amihez értek: egészségügy, felsőoktatás, tudomány, környezetvédelem. Ehhez kérem a választópolgárok további támogatását.

Dr. Zlehovszky Ilona

Munkáspárt

Régi öregeink a politikát „úri huncutságnak” tartották. Mi már azt hittük, hogy azok az idők régesrég elmúltak. És most mégis, mint nyugtalan, rossz kísértetek feltámadtak, nyomorítják, ríogatják a dolgozó embereket. Négy évvel ezelőtt, a rendszerváltás alkalmával a tetszetős politikai propagandá elhittette sok magyarral, hogy az „európai házba” menetelünk. Úgy fogunk élni, mint a gazdag nyugatiak: piacgazdaság lesz, nem akár-milyen, hanem szociális. Jó módú polgár lesz a bérből és fizetésből élők, a munkásokból is. Mert vállalkozó azért mindenki nem lehet. A sok „mészmadzag” után – miután az új urak „trónra” léptek – kemény és kíméletlen kapitalista restauráció következett. Megjelentek a nem dolgozók,

akik munka nélkül is hamarosan mérhetetlenül meggazdagodtak, azzal arányosan, ahogyan a nép elszegényedett. Rengeteg munkás éhbéért dolgozik, és sok ezermegás ember sem jut: munkanélküliek. Ezeknek a jövő sem ígér semmi jót. Aki szegény, még szegényebb lesz, a gazdagok pedig még gazdagabbakká válnak. A kapitalizmusnak ilyen a természete. Ez azonban nem lehet a mi népünk jövője. Én át tudom érezni a szegények gondjait. Magam is szegény munkás-paraszt sorból származom. Alig 10 évesen már kis szolgának adtak gazdag Békés megyei parasztagdához. Már 18 éves is elmúltam, amikor a híres szabadszélűs ifjú nemzedék utolsó csoportjával otthagytam a cselédeletet. Érettségiztem, azután diplomát szereztem a szegedi jogtudományi egyetemen. 29 éves gyakornok ügyvéd vagyok. Vállalom, hogy a kispénzű „szegény embérek” ügyvédje vagyok. Jelenleg a szegedi 4. sz. Ügyvédi Iroda tagja vagyok. Hivatásomból és politikai meggyőződésomból adódóan is – a Munkáspárt képviselőjelöltjeként a Parlamentbe kerülve – számomra természetes, hogy a dolgozó emberek politikai érdekképviseletét felvállaljam.